

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Paragraphus II. Quotuplex indulgentia, & quomodo differat à Jubilæo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42624

parentibus vel amicis Regularium, non sunt revocatæ, quia non fuerunt concessæ præcisè Regularibus.

- 1389 §. 3. Loco revocatarum dedit *Paulus V.* omnibus Regularibus, 1. plenariam in susceptione habitûs regularis. In professione. In primario festo sui Ordinis. In mortis articulo. Dum primam Missam celebrant vel ei intersunt. Facientibus exercitia spiritualia per 10. vel 8. dies: In his tamen omnibus semper simul fieri debet Confessio & Communio. 2. Indulgentias Stationum Romæ iis, qui proprium templum visitârint & ibi orârint: itemque multas alias, quæ videri possunt in Bulla *Pauli V. Romanus Pontifex*, quæ est 21. Et in Comp. novo privil. Societ. v. *Indulgentia*. §. 33. Item apud *Viva* in Appendice ad tract. De Jubilæo.

- 1390 Q. 196. An indulgentiæ vivæ vocis oraculo concessæ sint revocatæ. R. De privilegiis vivæ vocis oraculo concessis egi l. 1. à n. 850. ubi num. 861. insinuavi etiam indulgentias videri revocatas: sed ex dictis hic num. 526. constat valde probabile esse, non esse revocatas.

PARAGRAPHUS II.

Quotuplex indulgentia, & quomodo differat à Jubilæo.

- 1391 **R** Esp. I. Indulgentia alia est totalis sive plenaria, plenior, plenaria, plenissima, quæ non tantum pœnitentiam injunctam per Confessarium vel Canones, aut secundum hos injunctam debitam, sed etiam omnem Purgatorii pœnam tollit. Nec differt à Jubilæo, nisi accidentaliter, privilegiis quibusdam, ut quod in Jubilæo

Jubilæo licita sit dispensatio in certis votis, absolutio à reservatis & censuris, & quòd Confessarius quivis approbatus possit eligi. v. Sa V. indulg. Bon. d. 6. q. 1. p. 2.

II. Indulgentia alia est Partialis, qualis est unius vel aliquot annorum; item septenæ, quadragenæ, carenæ; item tertiæ partis peccatorum: per quas non significatur tolli tantam durationem Purgatorii, sed tantam pœnam remitti, quanta deleteretur per jejunium unius aut aliquot annorum, aut quadraginta dierum in pane & aqua secundum Canones olim impositum. Porro quando indulgentiis plenariis adduntur aliquot anni, vel remissio tertiæ partis peccatorum, id secundum diversas sententias, vel ad diversos concedentes referendum est, vel facit ad cautelam, ut si fortè causa indulgentiæ non fuerit sufficiens, saltem valeat ad illos annos lucrandos; vel ut adjuncta concedatur pro alio tempore, actione & loco, vel denique, ut ea per modum suffragii possit aliis applicari. v. Bellarm. c. 9.

Resp. II. Circa Jubilæum notanda sequentia.

I. Anno Jubilæo in Urbe durante suspendi solent tantisper extra Urbem omnes indulgentiæ plenariæ, quoad vivos, etiam in carceribus, (non tamen in periculo mortis constitutos, ut contra Laym. l. 5. t. 7. c. 8. docet Bon. d. 6. q. 1. n. 2. ex declaratione Urbani VIII. factâ anno 1625. neque quoad defunctos) itemque aliæ facultates, v. g. absolvendi à casibus Bullæ Cœnæ, commutandi voti, dispensandi &c. concessæ in ordine ad lucrandas plenarias indulgentias: Non suspenduntur autem indulgentiæ personis particularibus, aut ab alio, quam

quàm

»quàm Papa concessæ, nec privilegia Religio-
 »forum, v. g. absolvendi à reservatis, &c. quia
 »tantùm suspenduntur facultates concessæ in
 »ordine ad Indulgentias, Ita *Sanch. Henr. &c.*
 »apud *Dian. tom. 1. tract. de Bulla Cruc. Fill. Bon. l. c.*
 »*Benzon.* & denique *Lug. d. 20. n. 145.* ex declara-
 »ratione *Urbani VIII.* anno 1625. Similiter ne-
 »que suspenditur facultas concessa Episcopis
 »per *Trid. sess. 24. c. 6.* absolvendi & dispensandi
 »cum suis subditis, in omnibus casibus Sedi A-
 »postolicæ reservatis; item nec dispensandi in
 »irregularitatibus, in impedimentis Matrimo-
 »nii, aut petendi debitum, &c. quæ ex jure com-
 »muni illis competunt, *Zerola V. Annus S. S. 4.*
 »*Quint. in append. t. 8. d. 16.*

» 2. Etsi probabile sit, quod docet *Nay.* sæpius
 »lucrifieri posse Indulgentias intra Jubilæum,
 »extensum ad duas septimanas; contrarium ta-
 »men verius est, quod *Congreg. Cardin.* declara-
 »vit, ut habet *Bon. (ex Suar. Sanch.) d. 6. q. 1. p. 5.*
 »*n. 32.*, Qui tamen affirmat in anno sancto pos-
 »se obtineri toties, quoties opera præscripta
 »præstantur; idque ex declaratione *Urbani VIII.*
 » 3. Satisfacere tunc, 1. Qui Sabbatho ante
 »primam Dominicam confiterur, ut habet *Lay.*
 »*Bon.* & praxis fidelium. Item qui confiterur &
 »communicat ultimâ Dominicâ, claudente Ju-
 »bilæum. Cætera tamen opera debere fieri an-
 »te, & quidem intra unam hebdomadam, do-
 »cet *Lug. d. 27. n. 105.* contra *Bon. p. 5. 2.* Qui or-
 »dinem inter opera præscripta non servavit. 3.
 »Si quis intra illud tempus cœperit Confessio-
 »nem, quam materialiter imperfectam oportet
 »teat differri longiùs; potest tunc absolvi à re-
 »servatis, & commutari vota: postea verò extra

tempus

tempus Jubilæi absolvi ab omnibus ; etiam
quæ oblitus est, reservatis , ac in oblitis etiam
dispensari : imò potest postea omnia facere
Confessor finitâ Confessione, quæ antè, quia
ceptâ causâ manet potestas delegati, donec fi-
niatur. Ita Sa, Less. l. 2. c. 40. dub. 16. Bon. Lay.
Sanch. l. 4. c. 54. Dian. p. 2. t. 2. misc. R. 11.

4. Qui neglexit lucrari Jubilæum in patria,
potest alibi, dum ibi durat, lucrari, Sanch. Ugol.
Dian. p. 3. t. 4. R. 151. Imò etiam in patria, si tem-
pore publicationis ex invincibili ignorantia
notitiam illius non habuit, Botten. Dian. l. c.

5. Quando duobus diebus immediatis oc-
currunt duo Jubilæa, quorum singula Confes-
sionem & Communionem requirunt , non o-
pus est bis confiteri & communicare, dum-
modo perseveres in gratia : alia tamen opera
repetenda sunt. Turr. p. 2. d. 32. d. 64. vid. Dian.
p. 4. t. 4. R. 166.

A D D E N D A.

Quest. 197. Quid præterea in genere notandum 1392
sit circa Jubilæum & Bullas, quibus conce-
ditur. R. seqq. §. 1. Vox Jubilæum non dicitur
à latino Jubilum, sed ab hebræo *Jobel*, quod, se-
cundum aliquos significat quinquagesimum, se-
cundum alios sonitum buccinæ, quo indiceba-
tur quinquagesimus annus, Levit. 25. 27. Nume-
rorum ult. Alii cum Bellarm. De Indulg. l. 1. c. 1.
deducunt ab hebræo *Jubal* vel *Jabal*, quod si-
gnificat germinare, quia anno quinquagesimo
non colebatur terra, sed vescebantur sponte
germinantibus. Belleg. in Enchir. De Jubilæo,
p. 1. s. 1. q. 1.

Tom. VI.

E e e

§. 2.

1393 §. 2. Jubilæum est indulgentia plenaria à Papa concessa visitantibus aliquas Ecclesias ac alia certa opera facientibus, cum extraordinariis facultatibus circa absolutionem à peccatis & censuris reservatis, ac circa commutationem votorum. Et cum tantæ gratiæ concedantur, putat *Belleg.* p. 3. f. 2. q. 10. vix abesse veniale, si quis ex remissione animi vel negligentia non conetur Jubilæum lucrari.

1394 §. 3. Jubilæum aliud est universale, quod toti Ecclesiæ; aliud particulare, quod alicui tantum Ecclesiæ conceditur. Universale est vel ordinarium anni sancti, quod in primis sæculis omni anno centesimo celebrabatur, per *Clementem VI.* omni quinquagesimo: per *Urbanum VI.* omni trigesimo tertio: per *Paulum II.* omni vigesimo quinto. Vel est extraordinarium, quod extra annum sanctum concedi solet ex variis causis.

1395 §. 4. Bullæ Jubilæi, quâ parte continent favorem, sunt latissimè interpretandæ, quantum patitur proprietas verborum & usus Curiae: quâ parte continent gravamen, strictè intelliguntur. Quoad concessionem indulgentiæ, electionem Confessarii, absolutionem, commutationem operum vel votorum &c. sunt favores. Quoad obligationem ad certa opera, suspensionem indulgentiarum & facultatum, &c. sunt gravamina. *Belleg.* p. 1. f. 1. q. 6. Univerſim rectè dicit *Viva* de Jubil. q. 2. cum communi, non tantum potestatem concedendi sed etiam concessionem indulgentiarum aut Jubilæi esse latè interpretandam.

1396 §. 5. Gratia Jubilæi non expirat per mortem Papæ, qui concessit, dummodo causa persever-

severe
fuit, u
di. Ar
lituras
rum in
ubi ef
fia co
112.
Papa
Eccles
non,
que e
nalis.
§.
dies
riales
cunq
cum
prom
jube
tant
post
bus,
Con
Q
nisa
con
Asce
Ves
que
mo
put
qu
Ve
2.1

severet: quæ tamen non perseverat, si præcisè fuit, ut hic Papa obtineret gratiam bene regendi. Attamen probabile est etiam in hoc casu valituras absolutiones & commutationes votorum intra tempus, quo ignoratur mors, quia ubi est error publicus cum aliquo titulo, Ecclesia confert jurisdictionem, uti dixi l. 6. p. 1. à n. 112. Addunt *Boss. Pasq. Viva* a. 3. n. 10. quando Papa dicit, *ut impetretur gratia ad bene regendam Ecclesiam*, esse sensum, ut Ecclesia bene regatur, non, ut ipse præcisè Papa bene regat, adeoque etiam mortuo isto Papâ manebit causa finalis.

§. 6. Jubilæum extraordinarium durat per dies 15., id est, per 3. Dominicas & 12. dies feriales. Possent tamen Ordinarii inchoare quocunque die septimanæ. Et quamvis *Pax-Jord.* cum communiore dicat debere pro eodem die promulgari per talem Diocesin, eò quòd Papa jubeat statim publicari, tamen *Pelliz.* & alii putant posse ex rationabili causa prius in urbibus, postea in pagis, aut etiam postea pro Monialibus, ut omnes possint habere extraordinarios Confessarios.

Q. 198. Quid notandum sit circa Jubilæum anni sancti. R. seqq. §. 1. Hoc Jubilæum Romæ conceditur, & futurum esse, promulgatur die Ascensionis Domini, incipit autem à primis Vesperis Vigilæ nativitatis Christi usque ad sequentes primas Vesperas Vigilæ ejusdem festi, mos enim est Ecclesiæ Romanæ annum computare à Christo nato. Solennitas additur, quòd porta aperiatur ante, sed claudatur post Vesperas. Videri potest *Viva De Jubilæo* q. 1. a. 2. ubi q. 3. a. 3. docet contra *Gob. Lug. Dian.* &

alios, per Jubilæum anni S. concedi etiam alios favores, præter Indulgentias plenarias.

1399 §. 2. Ex hoc, quòd in anno sancto Papa omnes invitet Romam, non ideo licitum est omnibus ire contra voluntatem Superiorum, nec uxoribus absque consensu virorum, nec filiis sub patria potestate constitutis, multò minùs filiabus sine voluntate parentum: nec Beneficiatis obligatis ad residendum sine facultate Episcopi, *Belleg. p. 2. f. 1. q. 4.*

1400 §. 3. Ad hoc Jubilæum requiri solet Confessio, non tamen Communio, sed visitatio certarum Ecclesiarum, & quidem ab inquilinis Romanis per 30. dies continuos vel discontinuos; à peregrinis per 15., putatque *Belleg. f. 3. q. 3.* toties obtineri posse hoc Jubilæum, quoties repetuntur opera.

1401 §. 4. Durante anno S. suspenduntur indulgentiæ omnes pro vivis, etiam affixæ granis, numismatibus, quinque Ss. &c. Non tamen Laureti; & secundùm *Gob.* etiam non B. Virginis Einsidlensis. Nec Compostellæ, uti habet *Castrop. tr. 24. p. 12. §. 1.* Nec Portiunculæ Affissi: suspenditur tamen indulgentia Portiunculæ alibi per orbem, *Viva q. 4. a. 1.* Putant etiam *Sanch.* & alii cum *Viva a. 3.* non suspendi indulgentias Bullæ Cruciatæ, quia sunt per modum contractûs: Nec moribundorum, uti habent *Gav. Lez. Dian. Viva a. 4.* contra *Laym. Tann. Castrop.* & declarârunt *Urb. VIII Inn. X. Clemens X.* qui cum dicat *Declaramus*, valet hoc etiam pro futuro tempore. Nec tantùm hoc est de articulo mortis vero, sed etiam probabili & prudenter præsumpto, licet mors non sequatur. Putantque probabiliùs *Fill. Lez. Castrop. Dicast.*

Quin-

Quintanadv. Gob. Viva contra Tann. non suspendi nisi plenarias, concessas à Papis, adeoque manere non plenarias: estque certum manere concessas ab aliis quàm à Papis, qui alii etiam durante anno S. concedere potuerunt, *Viva a. 1.* quia tantum dicunt revocari suas, *Belleg. f. 4. q. 2.* Quamvis autem Indulgentiæ immediatè pro defunctis concessæ maneant, tamen concessæ immediatè pro vivis & applicabiles defunctis, quales sunt agoniae & Animarum, seu Communionis generalis revocantur, uti declaravit *Clemens X.* apud *Viva q. ult. a. 2.*

§. 5. Cum prohibitum sit durante anno sancto, non tantum promulgare publicè vel privatim, sed etiam inducere fideles ad lucrandas Indulgentias suspensas, uti certum est apud *Belleg. q. 7.*, dubitatum est, si tum in Dominica Animarum exponantur tabulae referentes Purgatorium, quales alias exponuntur istà die, an hoc sit inducere ad lucrandas Indulgentias. Negarunt aliqui Doctores hìc Coloniae, putantes tantum esse signum, quod optemus, ut populus istà die pro Animabus oret. Nihilominus cum aliis putavi hoc esse inducere, nam sicuti ad hoc, ut dicar alterum per scandalum inducere ad peccatum, sufficit quod hìc & nunc aliquid ponam, quod per se natum est inducere alterum ad peccatum, licet peccatum non intendam, ita & hìc, nam in his circumstantiis exponere ejusmodi tabulam est ponere aliquid per se inductivum ad judicium, quod obtineri possint Indulgentiæ, praesertim cum multi adhuc sint in persuasione, quamvis falsà, quod hæ Indulgentiæ, in quantum sunt pro defunctis, permaneant. Deinde tabulae illæ nunquam

Eee 3

sunt

1402

sunt solitæ exponi, nisi ad hoc ipsum significandum, ergo licuti qui post autumnum exponit hederam, hoc ipso inducit ad iudicium novi vini venalis, ita qui hic exponit illas tabulas: propterea anno 1700. ex voluntate Superiorum non est Coloniae exposita ista tabula, imò nec Venerabile, quòd aliàs semper fiebat.

¶ 403 §. 6. Facultates absolvendi &c. concessæ ad alium finem quàm lucrandi Indulgentias, non suspenduntur, uti declarârunt plures Pontifices & tradunt Auctores cum Belleg. q. 4. & *Viva a. ult.* quamvis enim verba videantur derogare facultatibus ex quacunque causa concessis, tamen præsumi debet eandem semper esse mentem sequentium Pontificum, nisi constet de opposito. Hinc non suspenduntur facultates, quas habent Episcopi & Regulares ex vi suorum Officiorum, Indultorum, privilegiorum, si enim intelligeretur, prout verba sonant, revocatio omnium facultatum absolutè, etiam revocaretur facultas absolvendi à non reservatis, quod nemo dicit: ubi è contrà si facultas absolvendi etiam à non reservatis concessa esset ratione aliquarum Indulgentiarum, hæc suspenderetur.

¶ 404 §. 7. Hæc suspensio Indulgentiarum, & facultatum incipit à primis vespers Nativitatis Christi & desinit cum fine vespersarum ejusdem vigiliæ: tumque reviviscunt absque nova concessione, *Castrop. supra.* Similiter concessæ ad certos annos pergunt currere, secundùm dicta n. 1378. Si tamen Bulla haberet, uti aliquando habuit, *Usque ad nostrum & Sedis Apostolicæ beneplacitum*, putant *Navar. Zerol. Rodriq. Tann. Gob.* non revalescere elapso anno S., adeoque opus esse

esse novâ concessione, sed *Castrop. & Quintanadv.* dub. 18. dicunt illud Papæ & Sedis apostolicæ beneplacitum non extendere se ultra annum S.

§. 8. Post absolutum Romæ annum S. solet 1405
Papa concedere Jubilæum etiam pro aliis Provinciis extra Italiam, si Episcopi vel Nuntii Apostolici requirant: & exemplaria refert *Gob.* De Jub. n. 412. Possuntque hoc in partibus iterum lucrari, qui Romæ lucrati sunt, *Belleg.* l. 5. q. 7.

Q. 199. An per indulgentias plenarias, quæ ordinariè vel in Jubilæo conceduntur, remittantur absolute omnes pœnæ temporales peccatis remissis debita. &c. Negant *Caj.* & alii, quia usus Indulgentiarum maximè introductus est propter gravissimas pœnitentias peccatis injunctas juxta canones, & loco talis pœnitentiæ implendæ conceditur Indulgentia, ergo per Indulgentias non remittuntur nisi pœnæ talibus pœnitentiis canonum respondentes. E contra *Suar. Amicus* tom. 8. d. 20. l. 3. *Viva* q. 5. a. 1. dicunt Indulgentias etiam extendi ad alias pœnas fortè restantes, quamvis pœnitentiis injunctis non respondeant, Papa enim potest etiam has remittere, ergo quando in concessione non limitat, censendus est velle, ut remittantur, *Lugo* d. 27. à n. 8. probabilius distinguit, & affirmat tum remitti tantum pœnam pœnitentiis injunctis correspondentem, quando in concessione additur, *Ex pœnitentiis injunctis*, tum enim mens Papæ videtur restringi. Si autem hoc non addatur, censet remitti omnes pœnas, cum enim Papa non restringat, non est, cur nos restringamus. Ut tamen omnes planè pœnæ remittantur.

mittantur, necesse est, imprimis non retineri affectum ad ullum veniale, nam pœna non dimittitur, nisi dimissâ culpâ: dein de debent plenè fieri omnia opera præscripta.

1407 Q. 200. *Quid præterea sit notandum circa requisita pro lucrandis indulgentiis vel Jubilæo.* & seqq. §. 1. Ad indulgentias ordinarias requiritur confessio, Communio & oratio. Ad Jubilæum præter ista requiritur jejunium, processio aut visitatio templorum & eleëmofina, de quibus omnibus postea ordine aliquid addam. Nec Ordinarii possunt plura vel alia requirere, quàm requirat Papa, *Belleg. p. 3. s. 2. q. 10.* Inchoari tamen non potest executio operum, nisi post designationem temporis ab Ordinariis locorum faciendam. *Viva q. 8. a. 2.* Et perinde est, quo ordine præstentur ea opera: possuntque præstari extra locum promulgati Jubilæi, dummodo templa designata visitentur, uti dicitur à n. 1434. Estque probabilius cum *S. Th. Suar. Fill. Boss. Viva q. 5. a. 5.* meliùs dispositum aut intensiùs præstantem opera non ideo accipere majorem fructum, hic enim non respondet dispositioni nostræ sed voluntati concedentis.

1408 §. 2. Si quid modicum negligatur ex operibus præscriptis, docent *Busenb. Dian. p. 5. t. 5. R. 7.* dari parvitatem materiæ, quæ non impediatur effectum indulgentiæ: putat tamen *Belleg. p. 1. s. 3. q. 6.* si ex 5. *Pater* orandis omitteretur unum, fore partem notabilem: Idem dicit *Viva q. 8. a. 5.* si ex 30. visitationibus ecclesiarum, quæ fieri debent in anno S., omitteretur una.

1409 §. 3. Putant *Henriq. Sanctar. Sanch. Lugo. Viva a. 2.* & alii omnia opera fieri debere in una septimana, sed *Nav. Bonac. Laym. Præpos. Dian. Castr. op.*

Castrop. P. March. Belleg. p. 3. f. 3. q. 3. dicunt, quamvis jejunia omnia in una septimana fieri debeant, tamen opus non esse, ut reliqua opera, quia Romanis, inquit *Castrop.* permittitur, ut jejument in ea hebdomada, quâ ecclesias visitant, vel in sequenti, & ut Communionem in sequentem Dominicam vel in aliquem diem ex duabus hebdomadibus differant, ergo idem possunt alii. Prior sententia meritò sequenda est, quia tutior.

§. 4. Quamvis n. 1307. dixerim ad satisfaciendum pro se vel alio ex opere operantis, requiri, ut opus fiat in statu gratiæ, tamen ad lucrandas indulgentias, per quas ex opere operato obtinetur remissio pœnarum, communis sententia est, sufficere, si ultimum opus, & quando hoc est aliquid successivum, si ultima ejus pars fiat in gratia, quod confirmat praxis fidelium, qui præcipua opera præmittunt confessioni, & se omnia bene egisse credunt, si postea prius doleant de peccatis, confiteantur & communiceant. Excipiunt *Bellarmin. & Belleg. p. 1. f. 3. q. 3.* nisi opera præcipiantur ad placandum Deum, vel ad impetrandum, vim enim illam nõ haberent facta in mortali: sed exceptionem rejicit *Viva q. 6. a 2.* nam etiam tum disponunt ad placandum Deum, & vim habent merendi de congruo: Addit ex *S. Th. Præp. Trull. Regin.* si pro defunctis sint indulgentiæ, non obstare, quòd in mortali fiant omnia opera, quia non his sed meritis Christi respondet ratio satisfactionis, & ita etiam Domino prodest eleëmosyna, quam dat servus peccator.

§. 5. Si opus, etiam ultimum, vitietur ex circumstantia venialiter mala, uti si ponatur

Eee 5

simul

simul ex vana gloria, probabilius est adhuc obtineri Indulgentiam, quamvis enim non placeat Deo, prout fit ex malo fine, tamen est hoc, quod tanquam conditio præscribitur, & factum, quia præscribitur, sic de se bonum est ac placens Deo, *Castrop. tr. 24. p. 9. Belleg. q. 4. contra Cõn.*

1412 §. 6. Si ultimum opus expletum sit in mortali, probabilius est non reviviscere Indulgentiam remoto peccato, quia licet absolute sic dari posset Indulgentia, de facto tamen mens Papæ non est suspendere effectum Indulgentiæ ultra opus ultimum ad Indulgentiam requisitum, *Castrop. p. 8. Belleg. q. 7. Viva a. 3. & alii communiùs contra Palud Silv. Henriq.*

1413 §. 7. Indulgentia obtinetur, dum completur ultimum opus, unde si hoc sit jejunium, lucrans obtinebit mediâ nocte ultimâ, etiam si tum dormiat, *Lugo, Dian. Gob. Belleg. p. 3. f. 14. q. 5.*

1414 Q. 201. Quid notandum sit circa confessionem & Communionem requisitam. R. seqq. §. 1. Si pro Indulgentiis præscribatur confessio, *Busenb. alii que multi cum Dian. p. 3. t. 4. R. 126. Aversa q. 10. f. 2. Belleg. p. 3. f. 7. q. 1. Viva q. 8. a. 3. dicunt eum, qui habet sola venialia, non teneri confiteri, quia confessio non videtur aliter requiri, quàm quia est necessaria ad effectum gratiæ recipiendæ: Deinde quia sicuti per peccatum simpliciter, intelligitur mortale, ita per confessionem peccatorum, videtur intelligi, mortaliū. E contra Sot. Sanch. Bonac. Fagund. alii que apud citatos authores dicunt talem adhuc teneri confiteri, quia Confessio requiritur tanquam unum ex operibus præscriptis, non aliter*

aliter ac jejunium vel eleëmofyna. Utraque sententia est probabiliis, sed ultima, quia tutior, meritò tenenda, etiam propter dicta n. 1324.

§. 2. Qui tenent confessionem venialium 1415
non requiri, debent consequenter dicere, si quis non sit confessus, & die ultimo etiam post Communionem, ante expletam septimanam incideret in mortale, teneri adhuc confiteri, quia jam intra tempus Jubilæi lucrandi est in mortali, & necdum confessus est. Quòd si antea confessus esset sua venialia, adhuc putant *Suar. & Fill.* teneri per accidens ad secundam confessionem istius mortalis, quia necdum posuit opus præceptum: sed *Vasq. Præp. Castrop. Lugo d. 27. n. 101. Viva* contradicunt, quia Bullæ non exigunt nisi unam confessionem. Si tamen necdum expleverit ultimum opus, secundum omnes tenebitur elicere contritionem, ut hoc opus ponatur in statu gratiæ, secundum dicta n. 1410.

§. 3. Certum videtur ex dicendis n. 1475. 1416
contra *Dianam R 148.* pro lucrando Jubilæo non sufficere confessionem sacrilegam. An autem sufficiat pro tollenda censura & reservatione, dicetur n. 1449. & 1695. Pro Jubilæo lucrando confessio sufficit valida & informis, si dari possit, dummodo reviviscat intra tempus Jubilæi, *Suar. Bonac. Fill. Belleg. q. 1.* Putat etiam *Viva* sufficere invalidam, si talis sit absque culpa pœnitentis, dummodo de suis mortalibus conteratur, sed hoc valde dubium est, cum nequidem substantia operis requisiti ponatur.

§. 4. Confessio fieri potest uno vel etiam 1417
duobus diebus ante primam Dominicâ, *Laym.* dicens non esse dubium, *Castrop. Gob.* Item fieri pot-

potest ultima Dominicâ cum Communionem ;
uti declaravit *Greg. XIII.* Si dicatur , *ante omnia*
confiteatur , tutius erit præmittere omnibus ,
mens tamen Papæ videtur esse , quod confessio
sit res quasi principalis , unde satis erit confiteri
intra tempus Jubilæi , *Henriq. Sa.* Si dicatur , *qui*
confessi visitaverint , *Nav. Benz. Pollach.* putant
præmittendam , sed alii cum *Diana p. 5. t. 12.*
R. 30. meritò contradicunt , *Belleg. q. 4.*

1418 §. 5. An una confessio & Communio suffi-
ciat pro duabus diversis indulgentiis . & qui-
dem lucrandis diverso die , dixi à n. 1371.
Quando autem Papa in anno sancto dicit , *con-*
tritis & confessis , non requirendo Communio-
nem , *S. Anton. Nav. Bellarm. Zech. Less. Laym.*
Abell. Adr. Caj. Cord. requirunt confessionem
mortalium ; è contrà *Palud. Gers. Panorm. Angel.*
Silv. putant sufficere vel contritionem perfe-
ctam , vel cum attritione confessionem , quod
probabilissimum esse meritò dicunt *Castrop.*
Gob. & alii cum *Belleg. q. 1.* quamvis meritò sua-
deri debeat confessio actualis.

1419 §. 6. *Lugo, Gob.* & alii cum *Diana p. 3. r. 4.*
R. 148. putant sufficere Communione sacrile-
gam , dummodo intra tempus præscriptum
homo restituatur gratiæ , quia Communio sa-
crilega est vera & valida Communio , ergo illâ
positâ habetur substantia operis præscripti. Sed
oppositum est nunc tenendum cum *Belleg. q. 1.*
& *Vindice Gob.* ad prop. 29. sicuti enim pro Pa-
schate non satisfacit per Communione sacrile-
gam , quamvis hæc sit vera & valida Commu-
nio , uti constat ex dictis l. 6. p. 1. n. 628. , ita nec
hic , quia nempe mens Ecclesiæ & Papæ est , ut
in utroque casu ponatur , non tantum tale opus
in

in substantia, sed etiam opus vivum, operativum gratiæ Dei & veniæ de peccatis, eò quòd ad hos fines instituatur Communio Paschalis & obtentio Indulgentiæ. Hinc *Pasq.* & *Viva* putant contra *Boss.* non sufficere Communionem bonâ fide sumptam à constituto in mortali: Si tamen Eucharistia bonâ fide suscepta cum sola attritione, per accidens causet primam gratiam, quod multi docent, sufficiet talis Communio; *Viva* a. 4.

§. 7. Notant *Henriq.* & *Laym.* apud *Belleg.* 1420 q. 6. pueros posse tantò citiùs admitti ad Communionem, ut possint lucrari Jubilæum, nam quamvis reliqua opera commutari possint, dubium est, an commutari possit Confessio & Communio, uti dicitur n. 1441. Putat tamen *Vasq.* in pueris non requiri Communionem, quia Jus illis prohibet, quando autem conditio est de Jure impossibilis, habetur pro non apposita, Cap. Tua De testamentis. Quod quamvis ut probabile defendat *Viva*, id tamen incertum est.

Q. 202. Quid notandum sit circa orationem requisitam. & seqq. §. 1. Communis sententia requirit orationem vocalem: *Nav.* tamen *Fill.* *Trull. Gob.* & alii cum *Viva* q. 8. a. 5. dicunt sufficere mentalem, cum hæc propriè sit oratio: sed tutius est saltem miscere vocalem. Nec videtur sufficere oratio cum voluntariis distractionibus, quia non est devota nec apta ad impetrandum id, quod Papa intendit. Licet dicatur orandum Deum, sufficit orare preces ad B. Virginem vel Sanctos, *Lugo* d. 27. n. 111. *Belleg.* p. 3. l. 4. q. 10.

§. 2. Si dicatur orationem fieri debere per aliquod tempus, satis est fieri per medium quadrans

drantem. Et ad ordinarias indulgentias sufficit orare septies *Pater & Ave*, nam *Greg XIII.* in Bulla, *Omnipotentis*, dicit Sodales lucrari Indulgentias Stationum, si certis diebus in templo Societatis *JESU* hoc orent.

1423 §. 3. Requiritur oratio in loco, tempore, & ex intentione per Bullam designatis. Ordinariè locus est, ubi est Indulgentia. Tempus est inter utrasque Vesperas. Intentio est pacificatio Principum Christianorum, extirpatio hæreseon, exaltatio S. Matris Ecclesiæ, de quibus expedit quandoque expressè monere poenitentes, nam secundùm dicta n. 1324. probabile est requiri notitiam expressam talis intentionis.

1424 Q. 203. Quid notandum sit circa jejunium & elemosynam requisitam. & seqq §. 1. Jejunium, per se loquendo, est trium dierum, Mercurii, Veneris, Sabbati, nec fieri potest extra dies præscriptos; nec dividi in duas septimanas, uti habet communis contra *Laym. Bonac. & alios*, quorum sententiam *Lugo d. 27. n. 105.* vocat falsam: Faciliùs tolerari potest, ut cum causa dies jejunii intra eandem septimanam commutetur, *Henriq Fill. Gob. De Jubil. n. 213. Viva q. 8. a. ult.* Modus servandi est, quem singulæ Provinciæ tenent tali tempore in aliis jejniis, *Sanch. in Decal. l. 4. c. 11.* Non obligati jejunare, v. g. pueri, senes, infirmi, itinerantes, laborantes, jejunare debent, si lucrari velint, nisi per Confessarium commutetur. Qui per privilegium potest vesci carnibus vel facere duplicem refectionem, si utatur suo privilegio, non lucrabitur Indulgentiam, nisi hoc commutetur in aliud opus. Non impedit collatiuncula, nec potus, nec modicum sumptum per diem, *Belleg. p. 3. f. 5. q. 1.*

§. 2.

§. 2. Satisfit per jejunia aliunde debita, ex 1425
voto, pœnitentia, præcepto, nam sæpè in Quadagesima promulgatur Jubilæum, *Lugo* n. 110. *Belleg.* p. 1. f. 3. q. 1. cum communi contra *Silv. Tabie. Arm. Bonac. Viva* q. 8. a. 1. *Nec obstat*, quòd non lucrer per eleëmofynam, quam darem pauperi, cui eam debeo, secundùm dicenda n. 1428. nam disparitas est, quòd illa solutio debiti tollat rationem eleëmofynæ, quæ ex natura sua est donatio gratuita; è contrà jejunium exhibitum, quia votum est &c. non tollit rationem jejunii.

§. 3. Eleëmofyna secundùm communem 1426
cum *Viva* a. 6. contra *Zanard.* debet esse corporalis: quo nomine etiam venit domi excipere pauperem peregrinum, Religiosum, mendicum; vel aliud opus ex 7. misericordiæ corporalis, etiamsi Bulla diceret dandam eleëmofynam, *S. Th.* 2. 2. q. 32. a. 2. *Gob. Arsd. Belleg.* p. 3. f. 6. q. 1.

§. 4. Si Bulla nihil determinet, sufficere eleëmofynam quantumcunque parvam etiam pro quovis divite docent *Rodriq. Dian. Leo, Faustus* & alii: *Nav. Cord. Regin. Alloza* probabiliter volunt dandam proportionatè ad personæ facultates. Licèt Bullæ nunc dicant, *prout unicuique devotio vel charitas suggesserit*, tamen *Zech. Pourré* & alii adhuc dicunt sufficere quantumcunque parvam, sed alii meliùs dicunt simul habendam esse rationem dictaminis interni suadentis plùs vel minùs. Et quia *L. Si oleum. ff. De dolo*, dicitur minima non esse in consideratione, rectè dicit *Viva* q. 8. a. 6., quando aliquid committitur arbitrio operantis, non sufficere quidvis minimum, sed metiendum secundùm regulas prudent-

dentia. Si tamen diceretur *juxta cujusque facultatem*, dives deberet dare eleëmofynam majorem quàm alius, *Bonac. Gob. Busenb. Belleg. q. 2.*

1428 §. 5. Satis est dare semel eleëmofynam, licet Bulla diceret, *eleëmofynis*, *Fill. Gob.* Etiam perinde est, quo die, an ante, an post Communionem, *Grass. Henriq. Leo, Dian. Gob. Nec obstat* esse debitam ex voto vel pœnitentia, *quia non ideo desinit esse eleëmofyna*, *Bossius, Lugo contra Viva, a. 1.* Sed non debet esse debita ex justitia, nequidem Legali, qualis debetur Parentibus, Avis, Fratribus, quia tum est potiùs solutio debiti, & habentes tale jus non sunt pauperes: attamen respectu aliorum consanguineorum indigentium esset eleëmofyna. Est etiam satis dare per alium rem meam: si tamen hic non daret, secundùm *Bonac. Lug. Homob. Busenb. Gob. Viva a. 6.* non lucraret, quia non est data eleëmofyna, cum non sit sublevatus pauper; secundùm *Sa, Lez. Dicast. Alloza* lucraret, quia quantum est in me, data est. Quòd si mittatur ad pauperem absentem, ad quem non perveniat intra duas septimanas Jubilæi, non lucratur, nisi aliquis nomine pauperis acceptasset, *Lugo & alii.* Si autem, qui accepit, non fuerit reipsa pauper, lucratur, ad eleëmofynam enim sufficit dari ad sublevandam miseriam hominis, qui prudenter judicatur pauper, *Lugo, Maillard, Rhod. Viva.* Censetur etiam dare, qui pro se datam ab alio habet ratam intra tempus Jubilæi, *Cord. Sa, Lugo, Boss. Suar. Gob.* qui putat sufficere ratihabitio- nem generalem & habitualemente lucrandi Jubilæum & se juvandi per opera utilia à se vel alio ponenda, sed probabiliùs contradicunt *Lugo & Maillard*, dicentes etiam apud Religiosos de- bere

bere eos præmonere, quando Superior ex communibus bonis dat pro eis, cum eleemosyna debeat esse actio moralis, adeoque procedere ex cognitione & volitione, *Belleg. q. 3.*

§. 6. Per pauperes intelliguntur etiam non habentes necessaria ad statum juxta qualitatem & conditionem, *Nav. Sanch. Lug. Dian. & alii*: item loca pia, hospitalia, Ecclesiæ indigentes luminaribus, ornamentis, ædificiis; Monasteria Religiosorum, *Belleg. q. 4.*

§. 7. Omnes debent dare, qui possunt: si autem quis non possit, *Nav. Henriq. Fernand. Dian. Gob. Arsd.* putant non esse opus commutari, dummodo dent parvam v. g. pomum vel frustillum panis, sed consultius est commutari, *Viva.* Potest Religiosus cum venia Superioris dare eleemosynam per amicum sæcularem, *Lugo.* Franciscani habentes tantum usum, dant eleemosynam, si hoc usu se abdicent, sic enim in pauperem transit dominium, *Lugo, Belleg. q. 5.*

Q. 204. Quid notandum sit circa Processionem & visitationem templorum, requisitam ad Jubilæum. & seqq. §. 1. Sufficit vel Processioni interesse vel templa visitare: ille autem non diceretur interesse Processioni, qui per aliquot horas antecederet aut sequeretur, sed incedere debet junctus corpori procedentium, quod censebitur fieri, etiamsi distet tino quadrante, si alii & alii interjecti etiam præcedant aut sequantur, *Belleg. p. 3. f. 4. q. 2. & seqq.* Multa de sanctitate & utilitate Processionum; & quæ in eis cavenda sint, videri possunt apud *Rayn. in Heret. rom. 15. p. 1. f. 1. pu. 8.*

§. 2. Visitatio templorum fieri potest etiam

Tom. V. l.

Fff

curru

curru vel equo: item ab iis, qui in templo habitant. Additur fieri debere *devotè*, quod fit etiam à constituto in mortali, item ab immodesto & peccante per viam, si modestè ingrediatur & orret, *Belleg. q. 6. Viva q. 8. a. 5.* Non autem necessariò fit visitatio omnium templorum unâ die: & qui Missam audit in templo, hoc ipso visitat, *Belleg. p. 2. f. 5. q. 5.*

¶ 433 §. 3. Si præscribatur tantùm visitatio templi, & illud ingredi non possis, satisfacit orando ad ostium, etiam clausum, *Suar. Lugo & alii cum Diana p. 1. t. 11. R. 103.* Imò si per concursum nequidem ad ostium liceret pertingere, putant aliqui satis esse orare in cœmeterio, quia hoc in favorabilibus venit nomine templi: si tamen præscriberetur orare in certa Capella vel ad certum Altare templi, oporteret ingredi. Si præscriberetur in eodem templo visitari plura Altaria, satis esset ex eodem loco se convertere ad singula. Si ibi non essent tot Altaria, quot visitari præscribitur, satis esset tot inclinationes & orationes repeti ad illa, quæ ibi sunt, quot Altaria debebant visitari, *Belleg. p. 3. f. 4. q. 9.*

¶ 434 Q. 205. Quid notandum sit circa itinerantes, peregrinos, impeditos. & seqq. §. 1. Si Titius Coloniae post promulgationem Jubilæi visitavit templa, potest ire Treviros, & ibi vel in via explere cætera opera, Bullæ enim non requirunt, ut reliqua opera fiant in loco domicilii vel promulgationis, sed in quocunque, *Laym. Bonac. Castrop. tr. 24. p. 12. §. 3. Lugo d. 27. à nu. 124. Belleg. p. 3. f. 3. q. 6.* Quòd si abiens non pergat explere opera, poterit reversus, etiam post elapsum tempus Jubilæi lucrari, Papa enim navigantibus

bus & iter agentibus concedit, ut reversi habeant alios 15. dies, in quibus opera omnia faciant & lucrentur. Quod tenet, quamvis prius in fine ultimæ septimanæ iter incepissent, *Lugo, Belleg. f. 2. q. 4.*

§. 2. Si Titius Coloniae post promulgationem non visitasset templa, sed tantum fecisset reliqua opera, non posset Treviris, ubi etiam ipso praesente promulgaretur Jubilæum, lucrari, nisi hic repeteret prædicta opera, quia opera Coloniae facta, antequam Treviris acquisivisset jus ad Jubilæum, haberent se impertinenter ad Jubilæum Treviris obtinendum; visitationes autem templorum Trevirensium non possent eis servire ad Jubilæum Coloniense obtinendum, ergo vel Treviris debet ea opera repetere, vel facere commutari, *Lugo num. 127. Belleg. f. 3. q. 7.*

§. 3. Si quis ultimo die veniat ad locum Jubilæi, potest petere, ut opera, quæ facere non potest, sibi commutentur, nam secundum dicta veniens ad locum acquirit jus, *Lugo n. 125.* Et quamvis Bulla haberet, *pro omnibus Christi fidelibus Civitatis & Diœcesis A.*, tamen lucrari possent etiam peregrini alterius Diœcesis, quia Jubilæum illud non est merè personale, sed etiam locale, & talis peregrinus censetur pro tunc pertinere ad locum A., cum sit fidelis ibi existens, qui potest se hujus legibus subicere, *Belleg. p. 2. f. 5. q. 5.*

§. 4. Cum detentis carcere, captivitate, infirmitate vel alio justo impedimento; item cum illis, qui tempus promulgati Jubilæi invincibiliter ignorarunt, potest Confessarius commu-

F ff 2

tare,

tare, vel in aliud proximum tempus prorogare, uti jam dicetur.

1438

Q. 206. Quid præterea notandum sit circa commutationem operum & prorogationem temporis. R. seqq. §. 1. Lucraturus ipse non potest, nequidem in melius, commutare opera, vel prorogare tempus lucrandi Jubilæi, sed hoc committitur soli Confessario.

1439

§. 2. Putant *Sanch. Lugo, Busenb.* & alii plurimi cum *Belleg. p. 3. f. 8. q. 5.* commutationem operum vel prorogationem temporis fieri posse extra Confessionem, dummodo intra tempus Jubilæi, etiam à quovis legitimè approbato, cui posses confiteri, quamvis ei confiteri non cogites, & addunt id declaratum esse à *Greg. XIII.* sed aliqui dubitant, quia per Confessarium putant intelligi Confessarium lucraturi Indulgentias, cui autem confiteri non cogitas, non potest dici tuus Confessarius: prior tamen sententia, quia ita communis est, videtur tuta.

1440

§. 3. Putant *Fill. Lugo, Viva q. 8. a. ult.* & alii, quos referunt *Diana p. 5. t. 12. R. 26.* & *Belleg. q. 7.*, quamvis aliquis sponte opera præscripta neglexisset, si die ultimâ dolens de hoc optet lucrari Jubilæum, posse ei commutari opera vel prorogari tempus, sed *Præpos. & Arr.* probabiliter contradicunt, quia voluntariè negligens non dicitur impeditus, *Cap. Com-misso. & Cap. Si quis. De electione in 6.*, Bullæ autem loqui solent de legitimè impeditis & illis, qui ex ignorantia vel bonâ fide opera eousque omisissent. Et quidem putant *Diana, Cotton. Al-loza, Busenb. Arsdek.* eum, qui invincibiliter ignoravit tempus promulgati Jubilæi, posse gaudere

gaudere prorogatione ad alios 15. dies, sed *Lugo* d. 27. n. 119. contradicit, quia solis navigantibus & iter agentibus conceditur illa prorogatio: pro aliis tantum datur Confessario facultas commutandi opera, *Belleg. f. 2. q. 3.*

§. 4. Secundum antiquas Bullas poterant 1441
omnia opera commutari cum habentibus impedimentum, sed quoad confessionem & Communionem, oppositum nunc tenet *Lugo* n. 118., quia Bullæ nunc pro Impeditis concedunt communicationem vel prorogationem tantum horum operum, scilicet jejunii, eleëmōsynæ, visitationum templi & orationis, nullâ factâ mentione confessionis vel Communionis: sed cum multi cum *Diana & Belleg. f. 8. q. 2.* adhuc dicant posse commutari etiam confessionem & Communionem, hoc videtur probabile. Et quoad Communionem, posse eam commutari cum pueris, docent *Vega, Sanctar. Hurt. Boss.* apud *Viva* q. 8. a. 4. Spectanda tamen sunt verba singularum Bullarum, & de eis judicandum secundum dicta n. 1395

§. 5. Si pœnitens reliquis peractis ultimâ die 1442
confiteatur & videatur esse in occasione proxima relabendi, probabile est Confessarium posse differre confessionem & Communionem, ac pœnitentem postea posse lucrari Jubilæum: idem est, si jam non possit integrè fieri confessio, quia meritò præsumitur de voluntate Papæ, quod permittat differri, *Boss. Dian. Lug. Sanch. Gob. Belleg. q. 7.*

§. 6. Si causa commutandi fuit reipsa insufficienti, sed bonâ fide judicata est sufficiens, nihil impedit, quia commutatio remittitur iudicio Confessarii: Putat tamen *Viva* q. 8. a. ult. 1443
causam

causam commutandi, v.g. jejunium, debere esse majorem, quàm quæ sufficit in dispensando die aliàs præcepto. Nec tanta requiritur ad proroganda opera, quanta ad commutanda, *Fill. Gob. Belleg. q. 3.* Quamvis autem possent opera prorogari ad sequens tempus post Jubilæum, tamen videtur melius subrogare alia, quæ statim perficiantur, *Belleg. q. 6.*

1444 §. 7. Commutatio fieri potest in opera pietatis, æqualia moraliter, etiam aliunde debita, secundum dicta n. 1425. & 1428. Et æqualitas spectanda est, non tam attendendo ad præstantiam vel poenalitatem operis, quàm ad mentem & finem Papæ. Bullæ etiam notant attendendum esse ad conditionem poenitentis, ut nempe fiat in opera, quæ præstare possit, hinc mutari potest jejunium in eleëmofynam. Aliqui dicunt posse in aliquantò minus, cùm vocent dispensationem. Opus, in quod fit commutatio, non necessariò fieri debet eo die, quo debebat fieri opus alterum, hinc die ultimo commutari possunt opera, quæ prioribus erant facienda, *Lugo, Gob. Belleg. q. 4.*

1445 Q. 207. Si quis ponat hoc, quod opinio probabilis dicit sufficere, & Papa forte plus requirat, an obtineatur Indulgentia vel Jubilæum. R. §. 1. Affirmant probabiliter *Amicus tom. 8. d. 21. à n. 47. & Viva q. 3.* ac probabile fatetur *Diana p. 10. à 11. R. 34.* quia si erretur, putant Ecclesiam supplere, ut l. 6. p. 1. à n. 117. dixi Ecclesiam supplere, ubi potest, si quis secundum opinionem communiter receptam aliquid omittat etiam circa administrationem Sacramentorum: sed probabilius contradicunt *Bossius, Bonac. d. 6. q. 1. p. 5. Diana p. 5. t. 12. R. 32. Gob. in Quint. t. 4. num.*

710. Belleg. p. 1. f. 1. q. 9., quia licet Ecclesia suppleat, quando agitur de bono communi, non tamen si de bono tantum particularis personæ. Nec obstat, quod Gob. num. 712. referat Urbanum VIII. dixisse Indulgentias valere illo modo, quo prudentes, pii doctique Theologi existimant valere, nam imprimis id valere potuit tantum pro temporibus Urbani. Deinde hoc intelligit Gob. de iudicio vel communi vel plerorumque vel saltem notabiliter plurium Theologorum. Quoad favores tamen annexos Jubilæo, hi acquiruntur sequendo sententiam probabilem, v. g. si divides opera in duas septimanas, quamvis sententia dicens id fieri posse, non esset vera, tamen sic lucrando Jubilæum acquiris jus, ut absolvaris à censuris, quia quando ob rationem gravem probabile est Sacerdoti competere potestatem absolvendi, validè absolvit, uti habet communis cum Belleg. & Viva a. 2.

§. 2. Si quis falsò sed invincibiliter putet se legitimè esse confessum, secundum Nav. Zech. Lorich. Benzon. lucratur; uti & ille, secundum Nav. Henriq. Rodriq. Fernand. Pourré, Gob. Belleg. p. 3. f. 7. q. 1. qui non potuit confiteri, vel bonâ fide putavit non requiri confessionem, vel per improbitatem aut errorem Confessarii non est legitimè absolutus, quia cum non stat per eum, ad quem pertinet, quominus conditio impleatur, haberi debet perinde ac si impleta fuisset; Reg. 66. Juris in 6. Sed probabilius contradicit Viva q. 6. a. 2. nam si conditio respiciat nudum factum ejus, qui debet illam ponere, Regula ista tum tenet, uti constat ex L. Legatum. Cod. De condit. infer.

E. contrà non tener, si respiciat etiam ipsum eventum conditionis, uti hìc fit.

1447 Q. 208 Quid præterea notandum sit circa facultates, quæ in Jubilæo conceduntur, absolvendi à reservatis vel censuris. & seqq. §. 1. Hæ facultates conceduntur in favorem eorum, qui seriò intendunt lucrari Jubilæum: hinc dari potest absolutio talis, antequam pœnitens aliquid ex præscriptis operibus faciat, dummodo habeat verum propositum illa exequendi, & adsit promulgatio Jubilæi, quamvis sit prima dies, *Belleg. p. 3. f. 10. q. 3.*

1448 §. 2. Si sic absolutus postea non lucretur Jubilæum, etiam ex pigritia, non ideo reincident in reservationem vel censuram, quia absolute est absolutus, *Nav. Henriq. Vasq. Laym. Platel. Belleg. q. 4. Viva q. 11. a. 5. contra Ugol. Et putant Henriq. Sanch. Bonac. Lug. Portel. Castrop. Belleg. q. 5. talem, qui postea negligit lucrari, non peccare, saltem mortaliter: E. contrà Suar. Vasq. Fill. Aversa q. 17. f. 8. Viva dicunt ideo peccare mortaliter, quia non satisfacit tacitæ promissioni in re gravi.*

1449 §. 3. Qui lucrari voluit & absolutus est, quamvis lucratus non sit, potest postea à non habente potestatem in reservata absolvi à reservatis oblitis vel ex causa omissis, quia prior Confessarius volens facere quidquid potuit, absolute sustulit reservationem, *Sanch. Fill. Portel. Diana, Pelliz. Viva q. 11. a. 4. Castrop. Dicast. d. 11. n. 163. Belleg. q. 6. & alii, quos referam n. 1695. Quòd si confessio fuerit invalida per culpam, quamvis Caj. Zech. Henriq. & alii dicant adhuc fore sublatam reservationem, quod probabile censent Bonac. & Diana p. 3. t. 4. R.*

150. item *Lugo, Dicast. Gob. Viva* a. ult. si poenitens non adverterit defectum, quia Confessarius voluit facere, quantum potuit, reservatio autem potest tolli non sublaris peccatis, oppositum tamen est probabilius cum *Rodriq. Sanch. Regin. Castrop. Tamb. Belleg. Aversa* §. At vero, quia ut ille, qui habet mortale, lucretur Jubilæum, & consequenter ut acquirat jus absolutionis à reservatis, requiritur confessio valida, secundum dicenda n. 1475.

§. 4. Qui primâ septimanâ lucratus est Jubilæum, si secundâ in reservatum vel censuram incidat, potest ab his absolvi, saltem si præscripta opera repetat. *Nav. Henriq. Rodriq. Regin. Leon. Dian. Gob. apud Belleg. q. 2. & cum Viva q. 11. a. 3.* Quod etiam tenent *Castrop. & Dicast.* à n. 255., quamvis dicant eundem non posse bis lucrari Jubilæum: imò posse absolvi, quamvis non repetat opera præscripta, docent *Rodriq. Sa, Diana, Lohmer*, quod probabile esse dicunt *Graff Bonac. Castrop. Dicast.* Hinc dicit *Sanch.* multò magis posse absolvi sæpius intra tempus septimanæ, quâ peragit opera. Quæ tenent, etiam si primis diebus septimanæ absolvisset omnia opera, quia pro favoribus assignatur tota septimana, *Castrop. Lugo, & probabile dicit Dicast.* Verba autem illa, *Pro hac vice tantum*, non videntur referri ad actum absolvendi sed ad tempus Jubilæi, *Viva* n. 2.

§. 5. Etiam si fortè non exprimatur, tamen datur facultas absolvendi à reservatis ab Episcopo, *Suar. Vasq. Laym. Henriq. Regin. & alii* communissimè cum *Diana* p. 3. t. 4. R. 149. & *Viva* a. 2. contra *Vegam, Rodriq. Bonac. & alios.* Item ab hæresi, nisi expressè excipiatur, uti de-

Fff 5

clara-

claratum esse testatur *Filliuc.* Quamvis autem exciperetur hæresis, non ideo exciperetur favor, receptatio, defensio hæreticorum; neque lectio, impressio, retentio librorum hæreticorum, nec blasphemia hæreticalis, si hæc non sint conjuncta cum hæresi formali, *Sanch. Henriq. Suar. Dian. Lug. Gob. Belleg. q. 1. Viva a. 1.* Etiam absolvi potest, qui spe Jubilæi committit reservatum, quia hoc peccatum specialiter non reservatur, *Nav. Suar. Henriq. Fill. Boss. Viva a. 3. n. 1. Nec obstat, quod Cap. Quando. De Consecr. Dist. 4* dicatur peccantem spe veniæ debere subesse pœnæ, nam *Gloss.* explicat, *multoties peccantem*: Et tantum significatur, quod dignus esset non obtinere veniam.

1452

§. 6. Quamvis reservatio possit extra confessionem sacramentalem tolli ab illo, qui habet potestatem ordinariam absolvendi à tali peccato reservato, tamen fieri debet in confessione ab illo, qui habet delegatam tantum potestatem, qualem habent Confessarii in Jubilæo, delegatur enim illis, ut auditâ confessione absolvant à reservatis, *Suar. Vasq. Less. Lug. Bordon. Gob. Belleg. q. 8.*: oppositum tamen videntur dicere alii citandi n. 1695. Et absolutionem à censuris ex causa dari posse extra confessionem, docent multi apud *Belleg. s. 11. q. 1.* de quo dicitur in l. 7. c. 1. ad dub. 6.

1453

§. 7. Per Satisfactionem partis, quæ si fieri possit, ad valorem præmitti debet absolutioni à censura, intelligitur restitutio debita honoris, famæ, bonorum &c. ob quorum læsionem lata erat censura. Per partem intelligitur læsus: hinc potest dari absolutio, antequam jura solvantur Judici, Tabellioni, Fisco &c. *Suar. Dian.*

Tamp.

Tamb. Belleg. f. 11. q. 4 Item si absolvendus ita rem disposuerit, ut intallibiliter securura sit satisfactio, uti si det Confessario, vel apud alium deponat, quod restituere debet, aut à parte læsa dilationem obrineat, tum enim moraliter habetur satisfactio, *Henriq. Sanch. Viva q. 10. a. 2.*

§. 8. Si pœnitens nequeat satisfacere parti, 1454 potest absolvi, *Barb. Vafq. Côn. Vega, Dian. Viva*, sic enim etiam absolvitur non potens restituere. Debet tamen præstare cautionem vel pignoratitiam vel fidejussoriam vel saltem juratorem pro rei qualitate, *Suar. Dian. Gob.* Et sufficere pro foro interno firmiter propositum, docent *Nav. Henriq. Valer. Dian. Nald.* probans ex Rituali Romano *Pauli V.* Consentiant *Laym. Viva & Tamb.* dicens, si impotentia semper futura est, non esse opus quicquam requirere à pœnitente, *Belleg. q. 5.*

§. 9. Si pœnitens absolutus non stet juramento vel promisso, non reincident, quia absolute est absolutus, *Sa, Boss. Pasq. Gob. Viva contra Nav. Rodriq. Vegam.* Putant tamen *Laym Dian. Tamb. Belleg. q. 6.* per hoc peccare graviter. Similiter si Confessarius ante absolutionem non exigat satisfactionem, peccat graviter: si tamen pœnitens bonâ fide accedens, sit absolutus, quamvis Confessarius nil exegerit, est valide absolutus, *Belleg. q. 7.* Si inculpabiliter oblitus est satisfacere, transacto Jubilæo manet absolutus, sed cum onere satisfaciendi, *Boss. Viva q. 11. a. ult. n. 5.*

§. 10. Qui percussit Monachum eique satisfecit, quamvis non satisfecerit Abbati vel Monasterio, secundum *Dian. Avil. Leand. Tamb. Viva q. 10. a. 2.* potest absolvi, quia satisfecit

par-

parti, idest, læso: sed contradicunt *Bonac.* & alii, pro quibus teste *Fill.* est praxis S. Pœnitentiariæ, quæ tenenda est, si injuria facta Monacho redundârit in communitatem, tum enim pars læsa non est solus Monachus sed etiam communitas, *Belleg. q. 7.*

1457 §. 11. In Jubilæo possunt pro foro interno absolvi excommunicati, etiam vitandi, & publici percussores Clerici, quamvis res etiam deducta sit ad forum contentiosum & necdum finita, quia verba absoluta eos comprehendunt, *Henriq. Sa. Sayr. Sanch. Lex. Dian. Gob. Belleg. q. 9. Viva q. 10. a. 2. & q. 11. a. 1. contra Vasq. Avil. Côn.* Talis tamen absolutio non impedit, quominus Judex possit cognoscere causam & imponere pœnam, *Belleg. q. 10.* Quod si excommunicatio fuerit occulta, poterit absolutus se in omnibus habere velut non excommunicatum & capax esse Beneficii &c. hoc enim nulli præjudicat nec affert scandalum, *Suar. contra Pasq.* Si autem publicetur, attestatio Confessarii sufficet ad absolutionem probandam, quia in iis, quæ nemini nocent & alteri profunt, sufficit unus testis, ex *Cap. Parvulis. De Consecr. Dist. 4. Suar. Peyr. Boss. Pasq. Viva a. 3. contra Avil. & alios:* atque ita talis absolutio, saltem ex benigna admissione Judicis, proderit etiam pro foro externo, dummodo in Bulla non sit additum, quod prodesse possit solum pro foro interno, *Suar. Fill. Gob. Viva.*

1458 §. 12. Quid intelligatur per facultatem absolvendi ab omnibus peccatis & censuris, dicetur n. 1616. & 1630. Et à n. 1613. agetur de facultate absolvendi ab hæresi. Docent autem plures, quod *Diana* putat probabile, per verba illa, ab
omni-

omnibus censuris, dari facultatem absolventi etiam ab irregularitate ex delicto, quia videtur esse censura, sed contrarium tenendum est cum *Aversa* q. 17. f. 7. quia nulla irregularitas est censura, nec absolutio ejus est necessaria ad absolutionem à peccatis, ob quam datur facultas absolventi à censuris. Et præterea in Bullis Jubilei ordinariè exprimitur non esse facultatem dispensandi super ulla irregularitate, *Belleg.* q. 1. *Viva* q. 10. a. 1.

Q. 209. Quid præterea addendum sit circa commutationem votorum. R. seqq. §. 1. Possunt ordinariè commutari omnia vota (exceptis Castitatis & Religionis) non tamen dispensari. Nec obstat, quòd vota sint jurata, uti dictum est l. 3. p. 1. n. 355. quod præter ibi citatos docent etiam *Suar.* *Meroll.* quamvis contradicant *Nav.* *Az.* *Less.* *Viva* q. 2. a. ult. n. 4. Et multa circa commutationem votorum videri debent l. 3. p. 1. à n. 507. An autem commutari possint vota in favorem tertii facta, dixi ibidem à n. 532. Possunt tamen commutari vota non vovendi vel non petendi commutationem aut dispensationem, cum non excipiantur, *Suar.* *Sanch.* *Pelliz.* *Viva* q. 12. a. 1. Quandonam autem valeant ista vota, dixi l. 3. p. 1. à n. 417. Putarunt etiam *Valent.* *Boss.* *Sayr.* unum votum reservatum posse commutari in aliud melius, etiam proprià auctoritate, quod probabile dicit *Viva*, sed oppositum tenui l. 3. p. 1. n. 511. cum *Suar.* *Bonac.* *Sanch.* *Illf.*, quia hoc saltem reservatur iudicio Confessarii. Hoc certum est ex Cap. *Scriptura.* De voto, omnia vota etiam reservata commutari posse in professionem solennem Religionis: quomodo autem circumstantiæ voti reservati

1459

vati commutari possint, dixi l. 3. p. 1. n. 550. Addit *Viva* q. 2. a. ult. cum *Nav. Az. Val. Sanch.* concessâ facultate dispensandi in votis & iuramentis, non ideo concedi ad commutandum, quia putant Regulam, *cui licet, quod est plus, licet, quod est minus*, tantum tenere, si minus in maiore contineatur tanquam pars in toto, vel tanquam species in genere, quod hic non videtur esse: Sed oppositum tenet communis cum *Suar. Sa. Less. Laym. Regin. Bonac. Busenb.* quem retuli l. 3. p. 1. n. 506., quia potentia commutandi est veluti pars potentiae dispensandi, nam dispensare est manente lege pro aliis, pro hoc simpliciter tollere obligationem, quod fieri potest vel nihil vel aliquid substituendo, & cum erit commutatio.

1460

§. 2. Hæc commutatio fieri potest extra confessionem, etiam ab eo, cui non cogitas confiteri, ut dictum est l. 3. p. 1. n. 507. & conformiter ad dicta hic n. 1439. Item fieri potest ante omnia opera, dummodo habeas animum exequendi, secundum dicta n. 1447. Quod si mutet animum vel negligat, tenet commutatio, *Suar. Sanch. Portel. Viva* q. 12. a. ult. & alii. Putantque *Sanch. Henriq. Diana* & alii non ideo peccare mortaliter, sed in hoc contradicunt *Suar. Portel* & alii ob rationem datam n. 1448.

1461

§. 3. Commutatio fieri potest sæpius, etiam novorum votorum, quæ faceres durante Jubilæo, *Henriq. Sanch. Port. Trull. Belleg.* p. 3. f. 12. q. 5. Debetque fieri absolute, secundum dicta l. 3. p. 1. n. 530. quamvis enim non peccaret commutans sub conditione, *si exequaris opera præscripta*, tamen cum Papa non restringat ad illam conditionem, nec nos restringamus, sed potius

disse;

differamus commutationem, notatque rectè
Gob. non debere fieri sub conditione, *si lucretur*
Jubilæum, quis enim sciet se lucratum?

§. 4. Quandonam vota Castitatis & Religio- 1462
 nis sint reservata, dixi l. 3. p. 1. à n. 544. 556. 565.
 An autem juramentum Castitatis vel Religio-
 nis commutari possit, dixi ibidem n. 555. Hic
 adde votum Castitatis vel Religionis emissum
 ab impubere commutari posse, quia præsumitur
 adfuisse imperfecta deliberatio & promissio: &
 ideo etiam *Cap. Attestationi. De despons. impub.*
 eligere non possunt Matrimonium sive statum
 ex natura sua perpetuum, *Viva* q. 12. a. 2. Simi-
 liter dixi l. 3. p. 1. n. 549. si voveris Castitatem
 vel Religionem sub obligatione tantum levi,
 non esse reservatum, quia reservatio supponit
 aliquid grave. Addit *Viva*, in dubio, an intende-
 ris te obligare graviter, quamvis hæc intentio
 præsumatur, non esse reservatum, quia cum re-
 servatio sit odiosa, restringi debet ad vota certò
 gravia: Addit, non esse reservatum, si quis vo-
 verit Castitatem, & dubitet, an perpetuam, sed
 videnda dicta l. 3. p. 1. n. 391. Præterea hic no-
 tandum est, quod insinuavi ibidem à n. 545. vo-
 ta conditionalia non reservari, si ad vovendum
 moverit potius necessitas vel indigentia aliqua
 quàm bonitas materiæ, quæ vovetur: hinc à
 contrario, si voveris ingredi Religionem, *si Pa-*
ter tuus consenserit, si fueris 20. annorum &c. sunt
 vota reservata, & hoc est communiter, dum Tò,
 si, idem significat quod, *quando*, quia tum prin-
 cipaliter movet bonitas materiæ, quæ absolute
 vovetur sub tali medio illam adimplendi, *Viva*
 suprà.

§. 5. Si quis non sit reipsa lucratus Jubi- 1463
 læum,

læum, quamvis lucrari voluerit, vota ejus Jubilæo transacto commutari non possunt, quia nec ablata sunt, nec jus auferendi est acquisitum, *Sanch. Portel. Belleg. l. 10. q. 6.* Imò putat *Beja p. 2. cas. 9.* quamvis lucratus esset Jubilæum, non ideo posse vota postea commutari, quia Papa non videtur hanc potestatem commutandi extendere ultra tempus Jubilæi : oppositum tamen tenent alii communiter, uti dicitur n. 1473. Videtur autem absolutè tenendum contra aliquos apud *Viva a. ult.* neminem in Jubilæo posse sibi ipsi commutare vota, quia quamvis quis possit aliquando in seipsum exercere jurisdictionem voluntariam, tamen hic committitur Confessario, qualis nemo esse potest respectu sui.

1464

Q. 210. Quid addendum sit circa potestatem eligendi quemcunque Confessarium. *R. seqq. §. 1.* Vi Jubilæi potest quilibet, etiam Regularis ex quovis Ordine, etiam Monialis, sine licentia sui Superioris sibi eligere Confessarium, quem vult, *Nav. Suar. Fill.* dicens esse declaratum à S. Congregatione, *Bossius, Dian. Bordon. Lugo, Gob.* dicens esse rescriptum Romæ, ut stetur verbis Bullæ, *Belleg. p. 3. l. 9. q. 1.* Unde quamvis in novo *Compendio privil. v. Absolutio §. 15.* dicatur per privilegium *Gregorii XIII.* non posse etiam tempore Jubilæi à Religioso Societatis JESU sine consensu Superiorum eligi extraneum Confessarium, tamen hoc intelligitur, nisi sequens aliquis Pontifex id permittat : an autem aliquis permittat necne, spectanda sunt verba in singulis Jubilæis, quivis enim Papa habet potestatem, qualem habuerunt Antecessores sui, & potest eorum privilegiis derogare, nec tenetur
servare

servare certam formulam derogandi; dummodo sufficienter manifestet voluntatem suam, dicendo se derogare illis, etiamsi de illorum tenoribus specialis, expressa &c. mentio aut alia exquisita forma servanda esset: per talia enim verba derogari ejusmodi antecedenti privilegio, præsertim si posterius scriptum datum sit motu proprio, docent expressè *Sanch.* in *Con-*
fil. l. 6. c. 9. dub. 8. *Barbosa* De clausulis, clausulâ 43. n. 17. & 18. *Gonz.* ad Reg. 8. *Cancell.* gl. 36. à n. 13. *Illf.* tr. 1. d. 3. n. 58. alique plurimi apud ipsos. Attamen non affirmo positivè, quòd ullus Pontifex hætenus derogarit isti nostro privilegio; hoc tantum dico, quòd derogare possit: & addo, contra concessionem Jubilæi pro unica vice non esse tales rationes vel declarationes Pontificum, quales *Lugo* d. 20. f. 9. affert contra similem concessionem per Bullam Cruciatæ, quæ permanens est, & induceret nimiam relaxationem in religiosos Ordines: ac propterea Congregatio VI. generalis Societatis Decreto 5. meritò prohibuit, ne ullus Nostorum auderet vel docere vel in praxi tenere, quòd hoc nobis liceat per Bullam Cruciatæ. Videri potest *Viva* q. 9. a. 1.

§. 2. Hic Confessarius debet esse approbatus ab Ordinario loci; unde non potest Regularis eligere approbatum à solo Prælato Regulari alterius Ordinis, *Suar.* *Regin.* *Vega*, *Lugo*, *Viva* contra *Dianam* & alios, quorum sententiam tutam esse putat *Gob.* dicens etiam Prælatos ampliativè dici posse *Ordinarios locorum*, quia sunt Ordinarii suorum Monasteriorum, in quibus approbare possunt suos: sed tenenda est prior sententia, nam per *Ordinarios locorum*,

Tem. VI.

Ggg

in

1465

in communi sensu intelligitur Episcopus vel
ejus Vicarius. Putat tamen *Fill.* & dicit à S. Pœ-
nitentia responsum esse, quod sufficiat à
Prælato approbatum esse, si tantum dicatur, *ab*
Ordinario approbatum, & non *ab Ordinario loci*
vel locorum, Prælati enim approbantes censentur
Ordinarii respectu suorum: & in ista sen-
tentia poterit Regularis unus confiteri appro-
bato à Prælato alterius Ordinis, *Peyr. Fern.* &
alii cum *Pourré* contra *Bordon. Fabrum, Bossium*:
attamen non poterit sæcularis eligere ejulmodi
Regularem à solo Prælato approbatum, quia
Prælati non sunt Ordinarii respectu sæcula-
rum. *Fill. Dian. Nugn. Belleg. q. 2.*

1466 §. 3. Probabilius est requiri approbationem
Ordinarii loci illius, in quo fit confessio, ut di-
citur n. 1512. & 1516.

1467 §. 4. Eligendus debet esse approbatus res-
pectu eligentis, hinc secundum dicenda à n. 1528.
qui non est *specialiter* approbatus ad Moniales,
non potest eligi à Moniali, *Pelliz. Molf. Viva q.*
9. a. 2. contra Bonac. Peyr. Boss. Vasq. Similiter ap-
probatus limitatè pro viris, non potest eligi à
mulieribus, ob quamcunque causam negata sit
ad has approbatio, imò etiam si injustè, *Trull.*
Viva contra alios. Similiter approbatus pro so-
lis rusticis non potest eligi à civibus &c. *Suar.*
Rodriq. Villal. Homob. Bord. Tamb. Gob. Lugo d.
25. n. 16. contra alios. Idem dicunt priores cum
Lugo n. 23. contra alios de approbato ad unum
tantum locum, nempe non posse eligi ubique,
sed in eo tantum loco, *Belleg. q. 4.* De approba-
to pro parochia dicitur à n. 1536.

1468 §. 5. Non potest extra necessitatem extre-
mam pro Confessario eligi excommunicatus,
suspens.

suspensus, irregularis, multò minùs depositus , degradatus, quamvis antehac fuisset approbatus, quia approbatio censetur revocata. Nec eligi potest complex criminis, si illi per Episcopum tublata sit potestas absolvendi complicem, aut etiam si absolvere prohibitus est, *Bonac. Aversa* q. 17. s. 6. *Viva* q. 11. a. 3. n. 4. *Belleg.* q. 5. & 6. contra *Boß. Pasq. Dicast.* d. 11. n. 186. qui putant non ideo tolli vel impediri jurisdictionem à Papa concessam: sed ratio nostra est, ex dictis n. 1467., quia Episcopi non approbant respectivè ad talem complicem.

§. 6. Regularis approbatus ab Episcopo, in- 1469
scio vel invito Superiore, non potest eligi in Ordine Prædicatorum, in quo recepta Bulla *Julii III.* irritantis talem approbationem: potest in aliis Ordinibus, in quibus non scitur de receptione illius Bullæ, *Castrop. Miranda, Rodriq. Graff. Zerola* aliique cum *Diana* p. 1. t. 4. R. 13. Peccabit tamen mortaliter talis Regularis, aut ad minimum venialiter juxta modum prohibitionis vel obligationem suæ Regulæ, *Tamb.* cum aliis, notans non esse fidendum tali approbationi, communiter enim erit subreptitia, quia per fraudem extorta aut ex errore data ab Episcopo supponente facultatem Prælati, dependenter à cujus consensu volunt approbare Episcopi, *Ang. Adrian. & alii* cum *Belleg.* q. 7.

§. 7. Si Regularis exemptus approbatus ab 1470
Ordinario, per sententiam judicalem & notoriam prohibitus sit audire confessiones sæcularium, *Rodriq. La Crux, Miranda & alii* dicunt non posse eligi: contradicunt *Diana & alii* cum *Tamb. & Pourré*, quia Ordinarius non potest privare jurisdictione concessâ à Papa, sed dicendum

dum videtur cum causa revocari approbationem, sine qua approbatione suspensa est jurisdictio. Notant etiam *Suar. Laym. Castrop.* si superior prohibeat ob insecitiam Confessarii, ob timorem indignae administrationis vel in poenam delicti, tum censi tollere facultatem requisitam ad valorem; secus si faciat, ne nimium impediatur, ut aliis rebus invigilet, tum enim non tollitur jurisdictio, *Belleg. q. 8.* Vide dicenda à n. 1546.

1471 §. 8. Si Regularis approbatus ab Episcopo dimittatur ab Ordine, *Diana* dicit posse eligi, *Tambur.* dubitat, quia persona & status est immutatus, si tamen in saeculo approbatus inivisset Religionem, posset eligi, *Belleg. q. 9.*

1472 §. 9. Multi cum *Sanch. Pourré, Gob.* dicunt Confessarium approbatum sub mortali teneri audire, si ab aliquo eligatur, quia poenitens habet à Papa jus eligendi, & talis approbatus est delegatus Judex à supremo Pastore, ergo debetè requisitus teneretur officio fungi, *Belleg. q. 10.*

1473 Q. 211. Quid fieri possit post tempus Jubilæi. R. §. 1. Confessarius nihil potest post tempus Jubilæi circa illum, qui non est lucratus Jubilæum: circa eum autem, qui confessus est & lucratus Jubilæum, potest post Jubilæum exequi eas gratias, quas tempore Jubilæi potuisset & non est executus, hinc potest absolvere à reservatis: Item si tempore Jubilæi coepisti confiteri, & Confessarius ex justa causa distulit absolutionem, potest transacto Jubilæo te absolvere ab omnibus peccatis & censuris, uti dictum est n. 1442. Item poterit absolvere à peccatis reservatis inculpabiliter vel ex justa causa omissis tempore Jubilæi, *Palud. Nav. Suar. Sa, Sanch.*

Less.

Less. Laym. Lugo, Viva q. 11. a. 4. & 6. Idem est de commutatione votorum, si tempore Jubilæi oblitus es petere, *Henriq. Sayr. Sanch. Less. Castrop. Portel, Dian. Gob. Viva* q. 12. a. ult. contra *Suar. Filiu. Bonac. Laym* Imò poterit fieri postea, etiam si tempore Jubilæi memor nolueris petere, *Sanch. Less. Portel, à S. Fausto, Gob.* Ratio omnium est, quia per Jubilæum lucratum acquisivisti jus ad illa omnia, nec est, cur dicaris perdidisse, cum Papa executionem non restrinxerit ad tempus Jubilæi.

§. 2. Si confessio perficiatur post tempus Jubilæi, *Sanctar. De Leon, Lugo, Gob.* apud *Belleg.* p. 3. f. 15. q. 2. probabilius dicunt te non posse absolvi à reservatis commissis post Jubilæum, quia jurisdictio prorogatur tantum respectivè ad peccata tempore Jubilæi existentia; quod certum esse dicit *Rhodes.* Limitant *Aversa* q. 17. f. 8. nisi Papa ipse concesserit facultatem differendi Confessionem. E contra te posse absolvi etiam ab his, absolute dicunt à *S. Fausto, Boss. Viva* q. 11. a. ult. probabile dicunt *Sanctar. De Leon & Diana,* quia Papa saltem permittens sic differri, secundum dicta n. 1442., vult, ut lucretur Jubilæum, sed non posset, nisi absolvi posset ab illis etiam ultimis reservatis, ergo. Et secundum hanc sententiam poterunt etiam commutari vota post Jubilæum emissa, uti volunt *Boss. Diana, Pourré* apud *Belleg.* q. 3., sed, uti dixi, oppositum probabilius est.

§. 3. Si Tilius tempore Jubilæi non sit confessus, quia non recordabatur mortalis, cætera tamen præscripta impleverit, secundum *Sanch. Lugo, Belleg.* q. 4. poterit recordans reservati, ab hoc post Jubilæum absolvi & obtinere

commutationem votorum, suppositâ sententiâ, de qua n. 1414. quod non requiratur confessio, si tibi non sis conscius mortalis. Idem dicunt *Henriq. Cón. Comit. Dian. Viva* q. 11. a. ult. etiam in sententia, quod requiratur confessio, Item licet habuisset mortale & confessio fuisset invalida ex invincibili defectu doloris vel propositi, quia si habuit animum lucrandi Jubilæum, potuit secundum dicta n. 1447. absolvi à peccatis & censuris etiam reservatis; etiam extra Sacramentum, secundum dicenda n. 1695. ergo absolutus est, quia Confessarius voluit facere, quidquid potuit. Ob eandem rationem idem dicit *Lugo* d. 20. n. 113. licet ex malitia sacrilegè esset confessus, dummodo intenderit postea rectè confiteri & lucrari Jubilæum: Sed quoad hoc posterius rectè contradicit *Viva*, tum quia fraus non debet alicui prodessè, nec debet lucrum à sacrilegio reportari, tum quia aliquid concedens generaliter, non censetur hoc concedere, quod negaret, si specialiter rogaretur *ex Reg. 81. Juris in 6.*, Papa autem hoc negaret tali sacrilego, si rogaretur, sicuti secundum dicta n. 1419. negat potestatem per sacrilegam Communionem implendi præceptum paschale. Quoad prius, etiam probabilius contradicunt *Regin. Rodriq. Boss. Aversa §. At.* quia, saltem in Jubilæo, Bullæ tantum concedunt facultatem tollendi censuras & reservata in confessione, secundum dicta n. 1452. & hæc facultas datur in ordine ad suscipiendum Sacramentum & ad habendam tempore Jubilæi absolutionem à peccatis, ergo mediante imprimis verâ confessione, quæ hic non intervenit, cum confessio invalida sit nulla: deinde etiam mediante ab-

solu-

soluti
pecca
direct
§.
pera,
absol
non
rum,

R
bens
parti
sanct
sumi
nit, r
rium
appr
secul
Con
vis,
præ
tùm
tuit,
app
l. c.
quin

solutione, per quam indirectè saltem tollantur peccata reservata, & acquiratur jus ad postea directè tollendas centuras & ista reservata.

§. 4. Qui confessus est animo perficiendi opera, sed non perfecit, potest post Jubilæum absolvi à reservatis, uti dictum est n. 1449. sed non potest obtinere commutationem votorum, secundum dicta n. 1463. 1476

CAPUT II.

De Ministro Sacramenti Pœnitentia.

DUBIUM I.

Quis sit Minister.

Resp. Est Sacerdos approbatus ab Episcopo, (saltem respectu sæcularium) & habens jurisdictionem: Est certum: Ratio primæ partis sumitur ex Joannis 1. *Accipite Spiritum sanctum, quorum remiseritis &c.* Ratio secundæ sumitur ex Trid. sess. 23. c. 15. de Res. Ubi decernit, nullum posse audire confessiones sæcularium, nisi habeat beneficium Parochiale, vel approbationem ab Episcopo. Addidi, respectu sæcularium: quia circa confessiones Regularium, Concilium nihil videtur mutasse: unde ii cuiusvis, etiam non approbato, quem Prælati præfecerit, possunt confiteri, intellige, quantum est ex vi Concilii, quia Gregorius XV. statuit, ut Monialium Confessarius ab Ordinario approbetur. Ratio tertiæ partis ex Flor. & Trid. l. c. quia absolutio est actus judicialis, qui requirit subditos. Unde resolves, 1477

I. Nullo casu vel dispensatione hoc Sacramentum